

EXPERIMENT:

INT. ONDERVRAGINGSKAMER - ONBEKEND

Het beeld is zwart tot er een close-up komt van een lamp die plots aanspringt. De camera staat naar de lamp gericht en gaat *langzaam verder weg*. Na een vijftal seconden horen we een deur opengaan zodat de camera volledig kantelt naar een deur. De muren zijn grijs. We zien een silhouet van een normaal gebouwde man afsteken tegenover het natuurlijk licht achter hem. Onder zijn arm heeft hij een dik dossier zitten. Pas wanneer hij de deur achter zich terug sluit zien we zijn gezicht onder zachte belichting. Het is een man van middelbare leeftijd en hij heeft een strak baardje. Hij draagt een pak dat net iets te groot voor hem is met een rode das. Hij kijkt verbitterd en lichtjes geïrriteerd naar een crimineel waardoor zijn blik net onder de camera terechtkomt. De man wacht even vooraleer hij naar de camera toe wandelt. De camera daalt en gaat *langzaam naar achteren*. Een stoel en een metalen tafel verschijnen voor de man en hij legt het dossier zachtjes voor zich neer vooraleer hij de stoel rustig naar achteren schuift. Op het dossier is duidelijk geen naam zichtbaar. Vervolgens zet hij zich neer en doet hij zijn das wat losser. De lamp hangt schuin boven de man nu, waardoor zijn onderkant van zijn gezicht minder zichtbaar is. Hij legt zijn beide handen op het dossier en kijkt even recht voor zich uit net boven de camera.

DE INSPECTEUR

Als ik het goed heb begrepen, bent u opgepakt op het perron, meneer... Janssens?

De camera beweegt langzaam een beetje naar opzij, maar de inspecteur blijft in het midden en meneer Janssens komt niet in beeld. We zien de doorkijkbare spiegel achter de inspecteur verschijnen.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Dat klopt. Exact vier minuten nadat mijn trein normaal vertrokken was... Dat is volledig correct.

De inspecteur tikt even met zijn wijsvinger op het dossier.

DE INSPECTEUR

Goed, goed. Het geluk mag wel eens aan de juiste kant staan, niet waar?

Er volgt geen antwoord en de inspecteur doet langzaam het touwtje los van zijn dossier. Hij kantelt zijn hoofd lichtjes naar beneden om naar het dossier te kijken, waardoor hij ook

met zijn lichaam een beetje neerzakt. De lamp verlicht enkel nog zijn voorhoofd, neus, lippen en baard. Hij likt even aan zijn lippen.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Weet u, inspecteur, waar u aan gaat beginnen? Weet u al wat u te wachten staat? Is het u al verteld wat u gaat zien?

De camera stopt met bewegen. De inspecteur stopt even met het touwtje los te draaien en kijkt terug op om doelbewust naar de crimineel voor zich te zien. De lamp flikkert even. Hij legt zijn hand weer even neer en zet zich terug wat rechter.

DE INSPECTEUR

Dus, meneer Janssens, u weet waarvoor u hier bent-

Meneer Janssens begint te lachen. Plots. Het gezicht van de inspecteur reageert niet extreem, maar hij trekt zijn wenkbrauwen toch even een beetje op. Het gelach blijft nog een vijftal seconden voortduren vooraleer de inspecteur naar de spiegel begint te kijken.

DE INSPECTEUR

Oké!

Het gelach blijft nog voortduren voor een vijftal seconden tot plots de inspecteur zich terugdraait naar de man en hard op de tafel slaat. De lamp knippert even en het gelach sterft onmiddellijk uit.

DE INSPECTEUR

Dus u weet wat hier nu voor me ligt?

De inspecteur tikt met zijn wijsvinger op het dossier. Een kort kuchje verlaat de mond van meneer Janssens, alsof hij een lachje moet onderdrukken. De inspecteur lijkt wel iets vurig in zijn ogen te hebben, hij kijkt doelbewust voor zich.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Weet u wel wat er voor u ligt?

De inspecteur verroert geen vinger. *De camera begint heel langzaam te draaien* zodat steeds iets meer van de tafel zichtbaar wordt en de inspecteur het midden van het beeld verlaat.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Inspecteur, weet u toevallig wat de gelijkenissen zijn tussen een clan stokstaartjes en onze samenleving?

De lamp flikkert weer, terwijl de inspecteur geen blijk van antwoorden geeft. Het is even stil.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Wel?

De inspecteur zet zich een beetje meer naar voren.

DE INSPECTEUR

Meneer Janssens, ik zal mijn vraag nog eens her-

MENEER JANSSENS (O.C.)

Tuttuttut, wat doen wij als mensen hetzelfde als stokstaartjes, denkt u?

Meneer Janssens praat met zijn tanden licht op elkaar gebeten, alsof hij geïrriteerd is. De inspecteur schudt even licht zijn hoofd, waardoor even heel duidelijk zijn vermoeide ogen zichtbaar worden en zijn gerimpelde voorhoofd.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Net zoals stokstaartjes, inspecteur, wil elke ouder dat hun kind de wereld overleeft. Net zoals de primitieve dieren, inspecteur, willen alle ouders dat hun kind de beste is. En net zoals de snuggere diertjes, moordt elke ouder voor dat gevoel van perfectie. En vertel me eens, inspecteur, wat is het probleem als alle ouders hun kind doen geloven dat het belangrijk is?

De camera is ondertussen al verder gedraaid waardoor het spiegelbeeld van de inspecteur begint te verschijnen in de spiegel. De inspecteur blijft naar meneer Janssens kijken en schudt weer zijn hoofd.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Komaan, meneer de onderzoeker, u moet wel een beetje uw best doen, hé!

Een kort lachje verlaat de mond van meneer Janssens. De inspecteur knijpt even zijn ogen wat dichtter, maar zijn blik verlaat het gezicht van meneer Janssens niet.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Wel, open uw ogen eens. Kijk eens rond als u over straat wandelt. Bekijk eens hoe we leven! Iedereen doet wat iedereen wil en niemand doet wat moet gebeuren. Iedereen is zo gefocust op zichzelf dat het totaal niet meer uitmaakt, want iedereen is de beste, iedereen heeft de juiste mening en iedereen moet gehoord worden... Niemand kijkt meer naar het doel. Niemand ziet

meer waarvoor we bestaan. We zijn het bos verloren door al de bomen! Hoe kan het anders dat u hier nu onwetend voor me zit?

De inspecteur slaat met zijn vuist op de tafel en springt naar achteren uit zijn stoel, waardoor zijn lichaam naar maar half in beeld is, maar zijn hoofd is duidelijk zichtbaar en hij is woedend. Speeksel verlaat zijn mond en hij wijst naar meneer Janssens.

DE INSPECTEUR

Dat is niet waar! Dit dossier ligt al voor me sinds dat er nog maar één zaak in zat. Één! Ik ken het vanbinnen tot buiten, dus durf me niet belachelijk maken!

Meneer Janssens reageert onmiddellijk en zonder emotie.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Dan heeft u met tranen in uw ogen toegekeken naar hoe het dossier dikker en dikker werd... Volledig onmachtig. Wat is het een ramp dat u zo moet leven! Wat is het toch een ongeluk dat u dat gevoel moet meemaken!

De inspecteur zet zich terug neer, doet zijn pak weer goed en hij vermijdt even oogcontact. Zijn lichaam is nog maar half op het scherm, terwijl de vingers van meneer Janssens tevoorschijn komen aan de andere kant van het beeld, maar de camera staat nog zo geplaatst dat zijn spiegelbeeld niet zichtbaar is. De paar vingers van meneer Janssens die we zien, hebben iets rood erop.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Iedereen, u net zozeer als ik, leeft alsof we het allemaal waard zijn om te leven. Maar dit is een leugen. We leven in een leugen!

De vingers van meneer Janssens beelden uit wat hij zegt. De camera blijft verder bewegen en een kopje komt langzaam tevoorschijn naast de uitbeeldende handen van meneer Janssens. En onmiddellijk valt het op dat er rode vingerafdrukken op het kopje staan. De inspecteur kijkt weer naar meneer Janssens.

DE INSPECTEUR

Wat?!

De inspecteur begint als een gek het touwtje los te maken van het dossier. Hij flapt het open en gooit een foto op de tafel naar meneer Janssens. De camera flitst naar een bovenaanzicht. Niets is te zien buiten het ijzer, de foto en de handen van de

inspecteur en die van meneer Janssens. De lamp flikkert weer eens. *En de camera gaat langzaam dicht naar de foto's.*

DE INSPECTEUR (O.C.)

Dus het leven van priester Jason was waardeloos?! Zijn verlangen naar vrede en stilte betekende helemaal niets?

MENEER JANSSENS (O.C.)

Iedereen wil vrede! En wat betekent stilte als je roept om God wanneer je sterft? Waar is de vrede met dood toch gebleven!

Het geloof zorgt alleen maar voor het negeren van het verlangen naar verbetering!

De inspecteur gooit de volgende foto. De lamp flikkert weer en we zien een man op de stoep liggen met een halve fles in zijn nek.

DE INSPECTEUR (O.C.)

De ongelukkige Jens jammerend op de foute plaats! Een simpele serveerder... Wat heeft die man gedaan om zo te eindigen?

MENEER JANSSENS (O.C.)

Vergeet nooit wat je niet ziet! Het witte poeder zou nog aan zijn neus kunnen hangen en jullie zouden ernaast kijken! Het is een schande voor de mensheid als zo'n mensen blijven rondlopen!

De lamp flikkert en de inspecteur gooit de volgende foto, maar meneer Janssens springt recht en gooit de foto's op de grond. *De camera stopt met bewegen.* Een rode vegen blijven achter op de tafel en voor even is alleen de tafel met de handen van de inspecteur in beeld, terwijl meneer Janssens rechtstaat en de inspecteur neerzit.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Jullie zijn zielig om rechtvaardigheid te zoeken voor deze mensen!

De camera gaat langzaam terug naar boven. De lamp flikkert. De inspecteur blijft de foto's op de tafel gooien. De één nog gruwelijker dan de andere. Het wordt duidelijk dat niemand gespaard blijft. Op de rand van het beeld komen ondertussen de bovenaanzichten van de twee mannen langzaam tevoorschijn.

MENEER JANSSENS

Ze zagen het allemaal aankomen. Ze wisten allemaal wat hun te wachten stond. Wat is het ook om te leven zoals zij leefden!

Ik ben juist een verlosser en een goeddoener. Door mij kan de wereld gereinigd worden!

De camera springt naar een close-up van het hoofd en bovenlichaam van de inspecteur. Hij kijkt niet naar meneer Janssens die rechtstaat, maar naar de foto's. Hij ziet er miserabel uit. Hij kijkt naar boven en een traan glijdt over zijn wang. De lamp flakkert weer en met een kort interval van een paar seconden blijft ze flakkeren.

MENEER JANSSENS (O.C.)

Ze hadden nooit mogen overleven. Wat is er toch mis met een wereld die oordeelt? Waarom zijn mensen bang voor een wereld die hen niet wil?

De camera flitst naar een close-up van het gezicht van meneer Janssens. Er hangt duidelijk bloed aan en hij likt aan zijn extra rode lippen. Zijn ogen stralen zijn gekheid uit. De lamp flitst nog sneller.

MENEER JANSSENS

Ik sta hier toch zonder angst. Te brullen! Wees niet bang om de waarheid te zien! Het is alleen maar door angst dat we mensen bedwingen. Ze bedwingen u! Vecht ertegen!

Meneer Janssens begint te wandelen en de camera blijft staan, maar volgt hem al draaiend. Meneer Janssens wandelt richting de inspecteur en gaat tussen hem en de spiegel staan. Hij neemt de inspecteur vast, maar de inspecteur doet niets om hem tegen te houden.

MENEER JANSSENS

Kijk naar mij! Ik ben het! Zie mij zoals ik ben!

Meneer Janssens neemt een paar foto's van de tafel.

MENEER JANSSENS

Dit is niet wie ik ben! Waarom kan niemand zien hoe ik besta? Hoe kan iedereen zo onwetend zijn?!

Meneer Janssens begint te huilen en zakt op z'n knieën. Volledig de macht verloren over het gesprek. De lamp begint langzaam te stoppen met knipperen. Er volgt een close-up van het gezicht van meneer Janssens die ligt te huilen aan de benen van de inspecteur. Het beeld wordt langzaam wazig en op de heel wazige achtergrond zien we de deur opengaan met het natuurlijk licht. Mensen lopen naar meneer Janssens, terwijl hij blijft huilen en roepen.

MENEER JANSSENS

Ik ben het maar! Het is ik! Zie mij! Zie alleen maar mij!
Negeer al de rest! Vergeet even de wereld! Kijk naar mij!
Aanzie mij als een dood kind! Ik ben dood! Ik verdien de dood!
Geef me de zoete dood! Ik zal ze nooit meer geven!

We zien nog net armen naar hem grijpen om meneer Janssens
recht te trekken.

CUT TO BLACK:

MENEER JANSSENS (O.C.)

Ik beloof het... Ik beloof het echt...

THE END

JANIS GOETHALS